

ויקרא פרק ד

- (א) וידבר יקנוק אל משה לאמר :
- (ב) דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יקנוק אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה :
- (ג) אם [הכהן המשיח] יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליקנוק לחטאת :
- (ד) והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יקנוק וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יקנוק :
- (ה) ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד :
- (ו) וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יקנוק את פני פרכת הקדש :
- (ז) ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יקנוק אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד :
- (ח) ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב :
- (ט) ואת שתי הפלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הפליות וסיננה :
- (י) כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה :
- (יא) ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו :
- (יב) והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן ושרף : פ
- (יג) ואם [כל עדת ישראל] ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יקנוק אשר לא תעשינה ואשמו :
- (יד) ונודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד :
- (טו) וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יקנוק ושחט את הפר לפני יקנוק :
- (טז) והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד :
- (יז) וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יקנוק את פני הפרכת :
- (יח) ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יקנוק אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד :
- (יט) ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה :
- (כ) ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן ועשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם :
- (כא) והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא : פ
- (כב) אשר [נשיא] יחטא ועשה אחת מכל מצות יקנוק אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם :
- (כג) או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים :
- (כד) וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העלה לפני יקנוק חטאת הוא :
- (כה) ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה :
- (כו) ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו : פ
- (כז) ואם [נפש אחת] תחטא בשגגה מעם הארץ בעשיתה אחת ממצות יקנוק אשר לא תעשינה ואשם :
- (כח) או הודע אליו חטאתו אשר חטא והביא קרבנו שעיר עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא :
- (כט) וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה :
- (ל) ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח :
- (לא) ואת כל חלבה יסיר כאשר יסיר חלב מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחוח ליקנוק וכפר עליו הכהן ונסלח לו : פ
- (לב) ואם כבש גביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה :
- (לג) וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה :
- (לד) ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח :
- (לה) ואת כל חלבה יסיר כאשר יסיר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יקנוק וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו : פ

במדבר פרק טו

- (כב) וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יקנוק אל משה :
- (כג) את כל אשר צוה יקנוק אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יקנוק והלאה לדורותיכם :
- (כד) והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח ניחוח ליקנוק ומנחתו ונסכו כמספספ ושעיר עזים אחד לחטת :
- (כה) וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליקנוק וחטאתם לפני יקנוק על שגגתם :
- (כו) ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה : פ
- (כז) ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת :
- (כח) וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יקנוק לכפר עליו ונסלח לו :
- (כט) האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה :
- (ל) והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יקנוק הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה :
- (לא) כי דבר יקנוק בזה ואת מצותו הפר הפרת תפירת הנפש ההוא עונה בה : פ

ויקרא פרק ה

- (א) וּנְפֹשׁ כִּי תַחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה אוֹ יָדַע אִם לֹא יִגִּיד וְנִשְׂא עֲוֹנוֹ :
- (ב) אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל דְּבַר טְמֵא אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שְׂרָץ טְמֵא וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טְמֵא וְאִשָּׁם :
- (ג) אוֹ כִּי יִגַּע בְּטְמֵאֹת אָדָם לְכָל טְמֵאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאִשָּׁם :
- (ד) אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבִטּוּא בְּשִׁפְתַיִם לְהִרְעוֹ אוֹ לְהִיטִיב לְכָל אֲשֶׁר יִבְטֵא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאִשָּׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה :
- (ה) וְהִיָּה כִּי יִאָּשֵׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלָיָה :
- (ו) וְהִבִּיא אֶת אֲשָׁמוֹ לִיקְנֹק עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא נִקְבָּה מִן הַצֹּאֵן כַּשֶּׁבֶה אוֹ שְׁעִירַת עֲזִים לְחַטָּאת וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ :
- (ז) וְאִם לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שָׁה וְהִבִּיא אֶת אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה לִיקְנֹק אַחַד לְחַטָּאת וְאַחַד לְעֵלָה :
- (ח) וְהִבִּיא אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר לְחַטָּאת רֵאשׁוֹנָה וּמִלֵּק אֶת רֵאשׁוֹ מִמּוֹל עֶרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל :
- (ט) וְהִזָּה מִדָּם הַחַטָּאת עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהִנְשָׂאָר בְּדָם יִמְצָה אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא :
- (י) וְאֶת הַשְּׂנֵי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפֵּט וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ : ○
- (יא) וְאִם לֹא תִשְׁיֵג יָדוֹ לְשְׁתֵּי תָרִים אוֹ לְשְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה וְהִבִּיא אֶת קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירַת הָאָפָה סֵלֶת לְחַטָּאת לֹא יִשִּׁים עָלָיָה שְׂמֹן וְלֹא יִתֵּן עָלָיָה לְבִנְהָ כִּי חַטָּאת הִיא :
- (יב) וְהִבִּיאָהּ אֶל הַכֹּהֵן וְקִמֵץ הַכֹּהֵן מִמֶּנָּה מְלֹא קִמְצוֹ אֶת אֲזִכְרֹתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַהּ עַל אֲשֵׁי יְקִנֹק חַטָּאת הוּא :
- (יג) וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהִיתָה לְכַהֵן כַּמִּנְחָה : ○
- (יד) וְאִם נֶפֶשׁ כִּי תַחַטָּא וְעִשְׂתָּהּ אַחַת מִכָּל מִצְוֹת יְקִנֹק אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְלֹא יָדַע וְאִשָּׁם וְנִשְׂא עֲוֹנוֹ :
- (טו) וְהִבִּיא אֵיל תְּמִים מִן הַצֹּאֵן בְּעֶרְכָךְ לְאִשָּׁם אֶל הַכֹּהֵן וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל שְׁגָגָתוֹ אֲשֶׁר שָׁגָג וְהוּא לֹא יָדַע וְנִסְלַח לוֹ :
- (טז) אִשָּׁם הוּא אִשָּׁם לִיקְנֹק : פ

ויקרא פרק טז

- (יז) וְכָל אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֵאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד צֹאתוֹ וְכִפֹּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל קֹהֵל יִשְׂרָאֵל :
- (יח) וְהִיתָה לָכֶם לְחֻקֹּת עוֹלָם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֵשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲנוּ אֶת נַפְשֵׁיכֶם וְכָל מְלֹאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֲזָרָח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם :
- (יט) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְקִנֹק תִּטְהַרוּ :
- (כ) שִׁבְתֵּי שְׁבָתוֹן הִיא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֵׁיכֶם חֻקֹּת עוֹלָם :
- (כא) וְכִפֹּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִמְשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אֲבִיו וְלִבְשׁ אֶת בְּגָדֵי הַבֵּד בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ :
- (כב) וְכִפֹּר אֶת מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְכִפֹּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל כָּל עַם הַקֹּהֵל יִכְפֹּר :
- (כג) וְהִיתָה זֹאת לָכֶם לְחֻקֹּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטָּאתָם אַחַת בְּשָׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְקִנֹק אֶת מֹשֶׁה : פ

ויקרא פרק כא

- (א) וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאַחֵיו אֲשֶׁר יוֹצֵק עַל רֵאשׁוֹ שְׂמֹן הַמִּשְׁחָה וּמֵלֵא אֶת יָדוֹ לְלַבֵּשׁ אֶת הַבְּגָדִים אֶת רֵאשׁוֹ לֹא יִפְרַע וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם :
- (ב) וְעַל כָּל נִפְשֹׁת מֵת לֹא יָבֵא לְאָבִיו וְלֵאמֹר לֹא יִטְמָא :
- (ג) וְיִמֹן הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יַחַל אֶת מִקְדָּשׁ אֱלֹהֵיו כִּי נִזָּר שְׂמֹן מִשְׁחַת אֱלֹהֵיו עָלָיו אֲנִי יְקִנֹק :
- (ד) וְהוּא אִשָּׁה בְּבִתּוּלָיָה יִקַּח :
- (ה) אֲלִמְנָה וְגֵרוּשָׁה וְחַלְלָה זֹנָה אֶת אֱלֹהֵי יִקַּח כִּי אִם בְּתוּלָה מֵעַמּוּי יִקַּח אִשָּׁה :
- (ו) וְלֹא יַחַל זָרְעוֹ בְּעַמּוּי כִּי אֲנִי יְקִנֹק מִקְדָּשׁוֹ : פ

במדבר פרק ח

- (ה) וַיְדַבֵּר יְקִנֹק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר :
- (ו) קַח אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַהַרְתָּ אֹתָם :
- (ז) וְכִה תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרֵם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִי חַטָּאת וְהִעֲבִירוּ תַעַר עַל כָּל בְּשָׂרָם וְכַבְּסוּ בְּגָדֵיהֶם וְהִטְהַרוּ :
- (ח) וְלִקְחוּ פָר בֶּן בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֵלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וּפָר שְׁנֵי בָנֵי בֶן בָּקָר תִּקַּח לְחַטָּאת :
- (ט) וְהִקְרַבְתָּ אֶת הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת כָּל עַדְתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל :
- (י) וְהִקְרַבְתָּ אֶת הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְקִנֹק וְסָמְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְדֵיהֶם עַל הַלְוִיִּם :
- (יא) וְהִנִּיף אֶהְרֹן אֶת הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְקִנֹק מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לְעֵבֶד אֶת עֲבַדְתֵּי יְקִנֹק :
- (יב) וְהַלְוִיִּם יִסָּמְכוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל רֵאשׁ הַפָּרִים וַעֲשֶׂה אֶת הָאֲחִיד חַטָּאת וְאֶת הָאֲחִיד עֹלָה לִיקְנֹק לְכַפֵּר עַל הַלְוִיִּם :

בראשית פרק יג

- (א) וַיְהִי רֵיב בֵּין רְעֵי מִקְנֵה אַבְרָם וּבֵין רְעֵי מִקְנֵה לוֹט וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי אֲזִי יָשֵׁב בְּאֶרֶץ :
- (ב) וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל לוֹט אַל נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ וּבֵין רְעֵי וּבֵין רְעֵיךָ כִּי אֲנָשִׁים אַחִים אֲנַחְנוּ :
- (ג) הֲלֹא כָל הָאֶרֶץ לִפְנֵי הַפָּרָד נָא מַעֲלִי אִם הִשְׁמָאֵל וְאִימְנָה וְאִם הִזְמִין וְאִשְׁמְאִילָה :
- (ד) וַיִּשָּׂא לוֹט אֶת עֵינָיו וַיִּרְא אֶת כָּל כַּפְּר הַיַּרְדֵּן כִּי כָלָה מִשְׁקָה לִפְנֵי שַׁחַת יְקִנֹק אֶת סְדֵם וְאֶת עַמְרָה כִּגְוֹן יְקִנֹק כַּאֲרֵץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ צֹעַר :
- (ה) וַיִּבְחַר לוֹ לוֹט אֶת כָּל כַּפְּר הַיַּרְדֵּן וַיִּסַּע לוֹט מִקְדָּם וַיִּפְרְדוּ אִישׁ מֵעַל אַחֵיו :
- (ו) אַבְרָם וְשָׁב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וְלוֹט יָשָׁב בְּעַרְיַת הַכְּפָר וַיִּגְאֵל עַד סְדֵם : (ג) וְאֲנָשֵׁי סְדֵם רְעִים וְחַטָּאִים לִיקְנֹק מֵאֵד :

בראשית פרק יט

- (לא) ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ :
 (לב) לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע :
 (לג) ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה :
 (לד) ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתני אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע :
 (לה) ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה :
 (לו) ותהרין שתי בנות לוט מאביהן :
 (לז) ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום :
 (לח) והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום : 9

בראשית פרק מח

- (א) ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויטח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים :
 (ב) ויגד ליעקב ויאמר הנה בנד יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה :
 (ג) ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוי בארץ כנען ויברך אתי :
 (ד) ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם :
 (ה) ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי :
 (ו) ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם :
 (ז) ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד פברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם :

דברים פרק ב

- (ח) ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר 9 ונפן ונעבר דרך מדבר מואב :
 (ט) ויאמר יקוק אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה :
 (י) האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים :
 (יז) וינדבר יקוק אלי לאמר : (יח) אתה עבר היום את גבול מואב את ער :
 (יט) וקרבת מול בני עמון אל תצרים ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתי ירשה :

דברי הימים ב פרק כ

- (א) ויהי אחרי כן באו בני מואב ובני עמון ועמיהם מהעמונים על יהושפט למלחמה :
 (ב) ויבאו ויגידו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצוון תמר היא עין גדי :
 (ג) וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליקוק ויקרא צום על כל יהודה :
 (ד) ויקבצו יהודה לבקש מיקוק גם מפל ערי יהודה באו לבקש את יקוק :
 (ה) ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יקוק לפני החצר החדשה :
 (ו) ויאמר יקוק אלהי אבותינו הלא אתה הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים ויבדך כח וגבורה ואין עמך להתיצב :
 (ז) הלא אתה אלהינו הורשת את ישבי הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם :
 (ח) וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר :
 (ט) אם תבוא עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך כי שמך בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע :
 (י) ועתה הנה בני עמון ומואב והר שעיר אשר לא נתת לישראל לבוא בהם בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום :
 (יא) והנה הם גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו :
 (יב) אלהינו הלא תשפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו :
 (יג) וכל יהודה עמדים לפני יקוק גם טפם נשיהם ובניהם : 9

עזרא פרק ג

- (ט) ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלהים 9 בני חננד בנייהם ואחיהם הלויים :
 (י) ויסדו הבנים את היכל יקוק ויעמידו הכהנים מלפשים בחצרות והלויים בני אסוף במצלתים להלל את יקוק על ידי דויד מלך ישראל :
 (יא) ונענו בהלל ובהודות ליקוק כי טוב כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליקוק על הוסד בית יקוק : 9
 (יב) ורבים מהכהנים והלויים וראשי האבות הזקנים אשר ראו את הבית הראשון בנסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול :
 (יג) ואין העם מפירים קול תרועת השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע עד למרחוק : 9

עזרא פרק ח

- (לה) הבאים מהשבי בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי חטאת שנים עשר הפל עולה ליקוק : 9

מלכים א פרק א

- (כח) וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר קִרְאוּ לִי לְבַת שֶׁבַע וּתְבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ :
- (כט) וַיֵּשְׁבַע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר חַי יְקֹנֶךָ אֲשֶׁר פָּדָה אֶת נַפְשִׁי מִכָּל צָרָה :
- (ל) כִּי כִּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ בִּיקֹנֶךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בְנִךְ יִמְלֹךְ אַחֲרַי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסֵּי תַחְתֵּי כִּי כֵן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה :
- (לא) וַתִּקְדָּ בַת שֶׁבַע אַפִּים אָרְצָה וַתִּשְׁתַּחֲוֶה לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר יְחִי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ דָּוִד לְעַלְמִים : פ
- (לב) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד קִרְאוּ לִי לְצִדּוֹק הַכֹּהֵן וּלְנָתָן וּלְבִנְיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע וַיָּבֹאוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ :
- (לג) וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לָהֶם קָחוּ עִמָּכֶם אֶת עֲבָדֵי אֲדֹנֵיכֶם וְהִרְכַּבְתֶּם אֶת שְׁלֹמֹה בְנִי עַל הַפָּרְדֵּה אֲשֶׁר לִי וְהוֹרְדְתֶם אֹתוֹ אֶל גַּחֲזֹן :
- (לד) וּמִשַׁח אֹתוֹ שָׁם צִדּוֹק הַכֹּהֵן וּנָתָן הַנְּבִיא לַמֶּלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וַתִּקְעוּתֶם בְּשׁוֹפָר וַאֲמַרְתֶּם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה :
- (לה) וַעֲלִיתֶם אַחֲרָיו וְבָא וַיֵּשֵׁב עַל כִּסֵּי וְהוּא יִמְלֹךְ תַּחְתָּי וְאֹתוֹ צוּיַתִּי לְהִיּוֹת נָגִיד עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל יְהוּדָה :

דברי הימים א פרק ג

- (יט) וּבְנֵי יִאֲשָׁיָהוּ הַבְּכוֹר יוֹחָנָן הַשֵּׁנִי יְהוֹזָקִים הַשְּׁלִשִׁי צְדָקְיָהוּ הַרְבִּיעִי שְׁלוֹם :
- (כ) וּבְנֵי יְהוֹזָקִים יְכִנָּיָה בְּנוֹ צְדָקְיָה בְּנוֹ :

דברי הימים ב פרק לו

- (ב) בֶּן שְׁלוֹשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה יוֹאָחָז בְּמִלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם :
- (ג) וַיִּסְיֶרְהוּ מֶלֶךְ מִצְרַיִם בִּירוּשָׁלַם וַיַּעֲנֹשׂ אֶת הָאָרֶץ מֵאָה כֶּפֶר כֶּסֶף וְכֶפֶר זָהָב :
- (ד) וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֶת אֱלִיקִים אַחֲיוֹ עַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם וַיֵּשֶׁב אֶת שְׁמוֹ יְהוֹזָקִים וְאֶת יוֹאָחָז אַחֲיוֹ לְקַח נָכוֹ וַיָּבִיֵּאוּ מִצְרַיִמָה : פ
- (ה) בֶּן עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹזָקִים בְּמִלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְקֹנֶךָ אֱלֹהֵיוֹ :
- (ו) עָלְיוֹ עָלָה נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיֹּאסְרֶהוּ בַּחֲשֹׁתַיִם לְהַלִּיכוֹ בְּבָלָה :
- (ז) וּמִכְּלֵי בַיִת יְקֹנֶךָ הֵבִיא נְבוּכַדְנֶאֶצַּר לְבָבֶל וַיִּתְּנֵם בְּהִיכְלוֹ בְּבָבֶל :
- (ח) וַיִּתֵּר דְּבָרֵי יְהוֹזָקִים וַתַּעֲבֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְהַנְּמַצָּא עָלָיו הֵנָּם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ יְהוֹזָקִין בְּנוֹ תַחְתָּיו : פ
- (ט) בֶּן שְׁמוֹנֶה שָׁנִים יְהוֹזָקִין בְּמִלְכוֹ וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים וְעֶשְׂרֵת יָמִים מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְקֹנֶךָ :
- (י) וְלַתְּשׁוּבַת הַשָּׁנָה שָׁלַח הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְנֶאֶצַּר וַיָּבִיֵּאוּהוּ בְּבָלָה עִם כָּלִי חַמְדַּת בַּיִת יְקֹנֶךָ וַיִּמְלֹךְ אֶת צְדָקְיָהוּ אַחֲיוֹ עַל יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם : פ
- (יא) בֶּן עֶשְׂרִים וְאַחַת שָׁנָה צְדָקְיָהוּ בְּמִלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם :
- (יב) וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְקֹנֶךָ אֱלֹהֵיוֹ לֹא נִכְנַע מִלִּפְנֵי יְרֻמָּיָהוּ הַנְּבִיא מִפִּי יְקֹנֶךָ :
- (יג) וְגַם בְּמֶלֶךְ נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶרֶד אֲשֶׁר הִשְׁבִּיעוּ בְּאַלְהֵים וַיִּקְשׂ אֶת עַרְפוֹ וַיֹּאמֶץ אֶת לְבָבוֹ מִשׁוּב אֶל יְקֹנֶךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :

מלכים ב פרק כד

- (יט) וַיִּגַּל אֶת יְהוֹזָקִין בְּבָלָה וְאֶת אִם הַמֶּלֶךְ וְאֶת נִשֵּׁי הַמֶּלֶךְ וְאֶת סְרִיסָיו וְאֶת <אֹלִי> אֵילֵי הָאָרֶץ הוֹלִיד גּוֹלָה מִירוּשָׁלַם בְּבָלָה :
- (כ) וְאֶת כָּל אַנְשֵׁי הַחֵיַל שִׁבַּעַת אֲלָפִים וְהַחֲרָשׁ וְהַמַּסְגָּר אֲלֶף הַכֹּל גְּבוּרִים עָשִׂי מִלְחָמָה וַיָּבִיֵּאֵם מֶלֶךְ בָּבֶל גּוֹלָה בְּבָלָה :
- (כז) וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת מַתַּנְיָה דָּדוֹ תַחְתָּיו וַיֵּשֶׁב אֶת שְׁמוֹ צְדָקְיָהוּ : פ

תהלים פרק קלג

- (א) שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים שְׁבַת אַחִים גַּם יְחִיד :
- (ב) כְּשִׁמּוֹן הַטוֹב עַל הָרֹאשׁ יֵרֵד עַל הַזָּקֹן זָקֵן אַהֲרֹן שִׁיבֵד עַל פִּי מְדוּתָיו :
- (ג) כָּטַל חֶרְמוֹן שִׁיבֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צָנָה יְקֹנֶךָ אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם :